

subsidicere Forslag gjør væsentlig ingen Fortreb, naar det forandrer „Forsremmelse“ til „at forblive i Tjenesten“; thi saa bliver det i Virkeligheden kun en Sjentagelse af Pensionslovens Indhold. Muligen kan det blive noget lettere for vedkommende Minister at faae dem sjernebe, der egne sig til Tjenesten, i alt Fald er det kun en Gradsforskjel mod det nu Bestaaende. Men hvis man vedtager det subsidicere Forslag, vil det, man vedtager, blive enslydende med, hvad Thinget vedtog ved 2den Behandling af Søerloven, vedtog efter Indstilling af hele Udvalget, og som blev tiltraadt af Krigsministeren, saavidt jeg erindrer det, og det forekommer mig, at, hvad hele Udvalget er gaaet ind paa og Ministeren iøvrigt har tiltraadt angaaende en lignende Sag, burde vi ogsaa kunne gaa til her. Vi have forhandlet derom i Udvalget, og jeg venter mig ikke nogen egentlig Modstand; thi vi udfatte ligesom Behandlingen, og vi tillagde ikke Sagen den Betydning, som jeg ved nærmere Overveelse af den og navnlig ved at studere den nye § 29 er kommen til at tillægge den. Jeg skal nemlig sige, at, hvis man tænker sig, hvad der er sandsynligt, at Forslaget under Nr. 30 vedtages, vil den første Del som det af mig nævnte Stykke kun komme til at gaa paa Kommandører og Admiraler, og da vil det, forekommer det mig, se endnu mere besynderligt ud, end om det bliver staaende paa den Maade, det nu staa i Loven. — Jeg vender mig nu til Forslaget under Nr. 30. Dette Forslag er jo et nyt Forslag, ikke stillet af Ministeren, men stillet af det Flertal, der i det Hele ønsker at gaa saa vidt som muligt paa Flaadeloven. Det gaar ud paa, at den Premierlieutenant, der har naaet det 42de Aar, skal affødiges med Pension, hvorimod Ministeren har foreslaaet, at den Premierlieutenant, der har naaet det 45de Aar, skal affødiges. Dernæst gaar det ud paa, at den Kommandør, der har naaet det 52de Aar, skal affødiges, hvorimod Ministeren har sat det 55de. Jeg skal ikke opholde mig ved, at dette er meget bestemt imod, hvad den Side af Salen, hvortil jeg hører, senest under Ordsværsklub af det ærede Medlem fra Leire har vedtaget; thi i den Henseende er man gaaet bort fra saa Meget, og med Rette fra adskilligt af det. — Jeg skal dog henstille til de Herrer, hvilke Motiver der egenlig kunde være for os til nu ved 3die Behandling af Sagen uden Videre at kaste et saa meget betydende Forslag ind til Afgjørelse. Allerede det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, er jo ikke saa uvæsentligt bedre saavel for Administrationen som for Individerne end det, som vi tidligere vedtog det der giver de Vedkommende Lov til at træde tilbage med Pension, naar de ere henholdsvis 42 og 52 Aar gamle, medens man her gjør det til en Pligt at affødig dem. Forslaget under Nr. 30 skal ikke vildebe de Herrer i den Henseende, thi det er kun en Over-

gangsbestemmelse med Hensyn til enkelte Personer; det vedkommer slet ikke dette, thi det er kun en midlertidig Bestemmelse. Jeg ser, som sagt, ikke nogen Grund til at vedtage dette Forslag, thi man har jo ladet staa Bestemmelser om, at Underofficerer ikke skulle kunne affødiges før end deres 60de Aar, og naar Underofficerer kunne tjene til deres 60de Aar, hvorfor kan saa ikke ogsaa Premierlieutenant og Kapitainer tjene ombord henholdsvis til deres 45de og 55de Aar. I Søerloven staaer der jo, at Premierlieutenant og Kapitainer skulle tjene til deres 45de og 55de Aar; men tror man da virkelig, at en Kapitain tillands, der skal følge sine unge Rekruter tilføds, har mindre Brug for sine Kræfter end en Kapitain tilfjøs, der søvnt gaar ombord paa sit Skib? De Herrer kunde maafte svare hertil, at, hvis vi vedtage dette Forslag, saa følger det jo af sig selv, at vi ogsaa bør vedtage et lignende Forslag for Søeren, thi ellers vil der ingen Logik være deri, og Følgen deraf vilde da blive den, at der med henholdsvis 42 Aars- og 52 Aarsalderen vilde sælge Forpligtelse til Afsted. Men have de Herrer udregnet, hvad denne Forandring egentlig vil kunne komme til at sige i finantsiel Henseende? Vedtage vi Bestemmelsen for begge Værn, saaledes som den staaer i Lovforslaget — men som jeg ønsker forandret ved mine Forslag til § 45 —, samt Ændringsforslaget under Nr. 29, saa har jeg udregnet, at vi for Søeren og Flaaden kunne og væsentlig ville faae 2378 Tjenestenaar, beregnet for en enkelt Embedsmand, mindre, end vi have efter Loven, saaledes som den ellers er vedtagen. At føre Folk fra Embedslisten over paa Pensionslisten uden nogen Nødvendighed er neppe at anbefale, thi det vil svare til en meget betydelig Kapital, hvis Rente vil blive den aarlige Forøgelse af Pensionskontoen. Dette Forslag er altsaa et i finantsiel Henseende meget vidtgaaende Forslag, og det er tillige et ubehageligt Forslag for de mange Personer, som ville blive affødigede. Der er ingen af Ministrene, som have stillet et saadant Forslag, og det stiller man nu pludselig op til 3die Behandling og vil have, at vi skulle gaa ind derpaa. Jeg anbefaler at stemme derimod, og i hvert Fald har jeg nu forklaret det saaledes, at de Herrer nogle kunne erse, om de ville følge mig eller ikke. Iøvrigt har jeg ikke de videre Bemærkninger at gjøre med Hensyn til de stillede Ændringsforslag. Altsaa, det, som jeg forud bestemt kan erklære, er, at jeg og mine Meningsfæller ville stemme for Forslaget under Nr. 38 og altsaa imod § 68, samt imod, det nu senest indkomne mærkelige Forslag af Udvalgets Mindretal under Nr. 42. Iøvrigt skal jeg anbefale de af Forslagene, som jeg ønsker at stemme for i den Orden, hvori de ville komme til Afstemning, og navnlig skal jeg blandt de Forslag, som jeg ønsker, man skal stemme imod, henlede Opmærksomheden paa Forslaget under Nr. 29.